

NOVA PESMA

(Isa. xlii 10-17)

„PEVAJTE Gospodu novu pesmu, i hvalu njegovu sa kraja zemlje, svi vi koji silazite na more, i sve što je u njemu, ostrva i stanovnici njihovi. Neka pustara i gradovi njeni glas svoj podignu, sela koja nastanjuje Kedar; neka pevaju stanovnici Sele, neka kliču sa gorskih vrhova. Neka daju slavu Gospodu i objave hvalu njegovu na ostrvima. Gospod će kao silan čovek istupiti, on će kao ratnik revnost raspiriti: klicaće, jeste, on će viknuti naglas; On će silno činiti protiv svojih neprijatelja. Dugo vremena sam zadržavao moj mir; bio sam miran i uzdržavao sam se; sada ću viknuti kao žena u porođajnim bolovima; ja ću dahtati i brektati zajedno. Učiniću pustim gore i bregove, i isušiću sve njihove biljke; i učiniću reke ostrvima, i isušiću jezera. I dovešću slepe putem koji nisu znali; na stazama koje nisu znali ću ih voditi; učiniću tamu svetlom pred njima, i kriva mesta ravnim. Te stvari ću uraditi, i neću ih ostaviti. Oni će biti odbijeni, biće silno postideeni, koji se uzdaju u klesane kipove, koji govore livenim kipovima, 'Vi ste naši bogovi.'“

PESMA IZBAVLJENJA

Ova nova pesma je pesma izbaavljenja. Trinaesto poglavlje Otkrivenja postavlja pred nas uzdizanje Papstva protiv Boga, i uticaj koji je imalo i imaće na celoj zemlji, navodeći čak i narod koji nije nominalno pod Papskim jarmom da mu izrazi poštovanje, i da mu napravi lik, propisujući da će svi koji neće obožavati bilo Papstvo ili njegovu kopiju biti ubijeni. Međutim usred te prividne pobeđe sila zla, prorok je video pobeđu za Božji narod. On kaže:—

„I pogledao sam, i gle, Jagnje je stajalo na gori Sion, i sa njim stotinu četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju ime njegovog Oca napisano na svojim čelima. I začuo sam glas sa neba, kao huk mnogih voda i kao tutnjavu silnog groma, i čuo sam glas citraša koji sviraju na svojim citrama: pevaju kao neku novu pesmu pred prestoljem i ispred četiri bića i ispred staršina. I niko nije mogao naučiti tu pesmu, osim

stotinu četrdeset i četiri hiljade onih koji su bili otkupljeni sa zemlje.“ Otk. xiv 1-3.

MOJSIJEVA PESMA

To jest niko nije mogao naučiti tu pesmu osim onih koji su bili prošli iskustvo. Prelazeći dalje do petnaestog poglavlja, mi čitamo:—

„I ugledao sam drugo znamenje na nebu, veliko i čuderno: sedam anđela koji su imali sedam poslednjih zala; jer se njima dovršava gnev Božji. I video sam kao nekakvo more od stakla pomešano sa ognjem i one koji su pobedili Zver, i njen lik, i njen žig, i broj njenog imena, gde sa citrama Božjim stoje na moru od stakla. I pevaju pesmu Mojsija, sluga Božjeg, i pesmu Jagnjetovu, govoreći: 'Velika su i čudesna dela tvoja, Gospode Bože Svevladaru; pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju svetih. Ko da te se ne boji, Gospode, i ne slavi tvoje ime? Jer ti si jedini svet: jer svi će narodi doći i klanjati se pred tobom, jer su se pokazali tvoji pravedni sudovi.'“ Otk. xv 1-4.

Iz ovih tekstova vidimo da je nova pesma koju iskupljeni pevaju pesma od Mojsija Božjeg sluga. U petnaestom poglavlju Izlaska pronalazimo tu pesmu zabeleženu. Ona počinje, „Pevaću Gospodu, jer se veličanstveno proslavio: konja i jahača njegovog u more je bacio. Gospod je moja snaga, on je postao moje spasenje.“ Onda čitamo, „Ko je kao ti, Gospode, među bogovima? Ko je kao ti? slavan u svetosti, strašan u pohvalama; čudesa činiš. Ti si ispružio desnicu svoju, zemlja ih je progutala. U svojoj milosti poveo si narod koji si otkupio; u svojoj snazi si ih do svoga svetog prebivališta vodio.“ Stihovi 11-13. Dakle vidimo da je nova pesma, pesma ushićenja zbog Božje moći nad svima koji uzdižu sebe protiv njega, tvrdeći da su bogovi. I utoliko što Bog trijumfuje nad svim lažnim bogovima, bilo da je to u obliku klesanih ili livenih kipova, ili u obliku ljudi koji tvrde da su ovlašćeni da govore i deluju umesto Boga, neizbežno sledi to da svi koji poistovećuju svoj slučaj sa njegovim mo-

raju u isto vreme takođe da trijumfuju. Prema tome nova pesma je pesma hvale Bogu koji nam je dao pobeđu kroz našeg Gospoda Isusa Hrista. 1. Kor. xv 57.

VREME NEVOLJE

PROČITAJTE opet tekstove navedene iz knjige Otkrivenja, i zapazite da je u svakom slučaju nova pesma spomenuta u neposrednoj vezi sa vremenom nevolje. Kada se čini da će Božji narod uskoro da bude preplavljen, onda ih prorok vidi kako pevaju novu pesmu na Gori Sion. U ovome on stoji kao predstavnik celog Božjeg naroda. To je da nas nauči da nova pesma, pesma pobeđe, treba da bude pevana u vreme najveće opasnosti. U delu Isaije koji proučavamo, mi vidimo da je to tako. Poziv da se Gospodu peva nova pesma odmah je praćen opisom Gospoda kako ide napred kao ratnik. To je u vezi sa vremenom kada gore i bregovi treba da budu opustošeni, a reke i jezera treba da budu isušeni. U to vreme cela zemlja je pozvana da peva novu pesmu. Stanovnici pustinje i gore su pozvani da daju slavu Gospodu, i objave njegovu hvalu na ostrvima.

RAZLOG ZA PEVANJE

UPOREDITE ovo pismo sa devedeset šestim psalmom:—

„O, pevajte Gospodu pesmu novu: pevajte Gospodu sva zemljo! Pevajte Gospodu, blagosiljajte ime njegovo; iz dana u dan objavljujte spasenje njegovo. Objavljujte među paganima slavu njegovu, čudesa njegova posred celog naroda. Jer velik je Gospod i treba veoma da bude hvaljen: treba ga se bojati više od svih bogova. Jer svi bogovi naroda su idoli, a Gospod je stvorio nebesa. Slava i veličanstvo je pred njim, snaga i krasota u svetinji je njegovoj. Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i snagu. Podajte Gospodu slavu onako kako dolikuje njegovom imenu: donesite prinos i uđite u dvore njegove. Klanjajte se Gospodu u krasoti svetosti: strepi pred njim, sva zemljo! Recite među paganima da Gospod vlada; i svet je učvrstio da se ne pomakne: on će narodu suditi pravedno. Neka se vesele nebesa i neka se raduje zemlja, neka hući more i punina njegova, Neka se veseli polje i sve što je na njemu. Tada će se radovati sve šumsko drveće pred Gospodom, jer on dolazi, jer on dolazi da sudi zemlji: sudiće svetlu po pravednosti i narodima po svojoj istini.“

Ovo je upravo paralelno sa delom Isaije koji proučavamo. To je Gospodnji trijumf nad svim lažnim bogovima, to jest, nad svakim oholim stvorenjem koje uzvisuje samo sebe protiv Božjeg znanja. To je isto vreme koje je opisano u Isa. ii, kada „će Gospodnji dan doći na svakog ko je ohol i uznositi, na svakog ko se uzvisuje, i biće ponižen.“ „Ponositost čovekova biće oborena i uznositost ljudska ponižena: jedino će Gospod biti uzvišen u taj dan. I idole će on potpuno istrebiti.“ To je dan kada će Gospod u „slavi svog veličanstva“ ustati „da strahovito potrese zemlju.“ U to vreme nova pesma treba

da bude pevana od Božjeg naroda. Božji narod treba da peva najbolje kada oblak najmračnije visi.

Ovo je učinjeno još naglašenijim u trećem poglavlju Avakuma. Strašno vreme je opisano od proroka, toliko strašno da je on drhtao na samu viziju od toga, i molio se da može da bude pošteđen od življenja kroz realnost. Ipak on kaže: „Jer smokva neće cvasti, niti će na lozama biti ploda; izjaloviće se trud oko masline, a polja neće donositi hrane; stado će biti istrebljeno iz tora i neće biti goveda u stajama [uporedite Joilo i 10-20]. Ipak ja ću se veseliti u Gospodu, radovaću se u Bogu spasenja svog. Gospod Bog je moja snaga, on će moje noge učiniti poput košutinih, on će mi dati da se uspinjem po svojim uzvišicama. Av. iii 17-19. Nikakva nevolje ne može doći na zemlju koja je toliko velika da Božji narod ne može pevati. Veoma je uobičajeno za ljude to, da pevaju kada ne vide nevolju; ali to je zaista nova pesma koja je pevana kada je nevolja najteža.

NOVA PESMA I STARA PRIČA

POSLEDNJI citirani tekst nas podseća na četrdeseti psalam. Prorok kaže da ga je Bog učinio da sigurno stoji na nogama, tako da može bezbedno hodati po uzvišicama. Tako mi čitamo: „Strpljivo sam čekao na Gospoda, i on se ka meni prignuo i uslišio vapaj moj. On me je izvukao iz jame užasne, iz gliba blatnog, i postavio je na stenu noge moje i korake moje utvrdio. I stavio mi je u usta pesmu novu, hvalu Bogu našem.“ Ps. xl 1-3. Vidimo prema tome da nova pesma koja treba da bude pevana od svetih na Gori Sion je samo pesma koja je pevana od njih u pustari iskušenja. To je pesma iskupljenja od greha. U pobedi nad grehom, imamo pobedu nad svime.

„Kada u prizorima slave
pevam novu, novu pesmu,
Biće to stara, stara priča
Koji sam voleo toliko dugo.“

TIHI POSMATRAČ

ČINJENICA da je Bog tih, i da ne ruši odmah nepravdu i one koji praktikuju ugnjetavanje, nije znak da on ne obraća pažnju. To je vrlo ishitrena procena koja objavljuje da Bog ne brine. Kako on može odoleti da ne brine, kada je svaka nepravda koja je počinjena, učinjena njemu? On je poistovetio sebe sa čovečanstvom, tako da ko god čini dobro ili zlo nekom najmanjem od njih, čini to Gospodu. Mt. xxv 40, 45. Nemojte zaboraviti da ne postoji traženje Božjeg shvatanja, i ništa nije premalo za njegovu pažnju. On podupire nebesa i zemlju. „Ali oni su velike stvari,“ vi kažete. Tačno, ali oni su sastavljeni od beskrajnog broja malih čestica; i ako Bog ne bi imao brigu nad svakom sitnom česticom, on ne bi mogao sačuvati celinu. Božja briga za celu zemlju je samo njegova briga za svaki atom koji sačinjava zemlju. Ako on ne bi pazio na deliće, bila bi pustoš. Da on nije brinuo za atome, zato što su mali i beznačajni, onda bi oni odleteli u svemir, i ubrzo on ne bi imao velike stvari da im

se posveti. Dakle neka svaka duša bude uverena da Gospod ima istu brigu za njega koju ima za ceo svet.

SIGURNO OBEĆANJE

LJUDI govore, „Gde je obećanje njegovog dolaska?“ Oni govore da svetom upravlja slučajnost, ili da je Bog ravnodušan prema bolestima čovečanstva. Tako se oni postavljaju protiv njega u njegovom velikom slučaju. Oni su među njegovim tužiocima. Oni zaboravljaju da „je dugo trpljenje našeg Gospoda spasenje.“ 2. Petrova iii 15. Zapazite tu reč „dugo trpljenje.“ Bog trpi kada ljudi trpe. On miruje, ne zbog ravnodušnosti, već zbog beskrajnog strpljenja i trpeljivosti i samokontrole. To je da nauči ljude strpljenju. To je zbog svrhe davanja najgorim rugačima vremena za pokajanje. Međutim on će konačno ustati i razbacati svoje neprijatelje. Vidite Ps. lxxviii. „Strpite se zato, braćo, do Gospodnjeg dolaska.“ Jakov v 7.

HODANJE U SVETLOSTI

KAKVO predivno obećanje je u šesnaestom stihu! „Dovešću slepe putem koji oni nisu poznavali; vodiću ih putevima koje nisu upoznali: tamu pred njima svetlošću ću učiniti i iskrivljena mesta ravnim.“ Prema tome možemo se sa punim pouzdanjem moliti, „U pravednosti me svojoj vodi, Gospode, radi neprijatelja mojih; pred licem mojim poravnaj put svoj.“ Ps. v 8. To je dan kada „će oči slepih videti iz tame i iz mraka.“ Isa. xxix 18. I tama i svetlost su isti Gospodu (Ps. cxxxix 11, 12), tako da će i noć biti svetlost oko njegovog naroda. Zapamtite da je Bog sve ovo vreme nosio svoj narod za njihovu desnu ruku. Kakve veze onda ima ako ne znaju put? Sa Bogom koji vodi, slepom čoveku je daleko bolje nego čoveku sa očima koji hoda sam čak iako to može biti na svetlu. Oči nisu od koristi onima koji ne veruju Gospodu, jer činjenica da mu ne veruju pokazuje da ga ne poznaju, i to dokazuje da ne mogu videti; jer on je svuda jasno otkriven. Oni su kao idoli u koje se uzdaju, i biće odbijeni, i stavljeni u zbrku, zajedno sa bogovima u koje se uzdaju. Gospodnji slučaj protiv lažnih bogova kao da je jednako dobro sada rešen, tako da ko god postavi sebe na Gospodnju stranu ne preuzima nikakav rizik.

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER